

Dunaszekcsői Hírek

5. évf. VIII. szám 2026. Augusztus

Tartalom:

Helyi hírek.....	2-7. oldal
Zöld sarok.....	7-8. oldal
Történelmi növények.....	8-10. oldal
Papírra vetve.....	10-11. oldal
Hangszín	11-13. oldal
Könyves sarok.....	14. oldal
Egyszer volt.....	14-16. oldal
Tév/hitek	16-20. oldal
Virágszirmok.....	20. oldal

Elérhetőségek:

- muvhaz.dszeckso@gmail.com

- Dunaszekcsői Művelődési Ház Facebook oldala

- 7712 Dunaszekcső Kossuth Lajos u. 33.
- [instagram](#)

- [weboldal: muvhazdszeckso.wixsite.com](http://weboldal.muvhazdszeckso.wixsite.com)

Az újságot megjelentette Dunaszekcső
Község Önkormányzata 150 példányban.

Szerkesztő: Mikoláné Kulutácz Tímea

Lektorálta: ifj. Galambosi László

Programajánló

2026. augusztus 1. (szombat) Halászbúcsú - Park

2026. augusztus 10-15. (hétfő -szombat) - Képköznepok

2026. augusztus 19. (szerda) - Államalapítási ünnepség -
Művelődési ház

2026. augusztus 22. (szombat) 15.30 Fúvóstalálkozó -
Művelődési ház

Önkormányzati hírek

Programok

Augusztus 19-én 17 órai kezdettel a szokásokhoz híven megtartjuk az Államalapítási ünnepségünket, ahol az ünnepélyes megnyitót követően fellép a Dunaszekcsői Fúvószenekar, a Dunaszekcsői Német Nemzetiségi Táncsoport, a Duna-Gyöngye Néptáncsoport, valamint vendékként szerepel a Bátai Bokréta Néptáncsoport és a Bátai Tamburások. Sztárvendég: Bódi Gusztó és Margó.

Ezt követően pedig bált rendezünk, melyhez a zenét a Póló zenekar szolgáltatja. Sok szeretettel várunk mindenkit!

Augusztus 22-én a IX. Dunaszekcsői Fúvószenekari Találkozó kerül megrendezésre, ahol délután fél 4- től várják a kedves Érdeklődőket a zenekarok és a meghívott mazsorett csoport.

IX. DUNASZÉKCSŐI FÚVÓSZENEKARI TALÁLKOZÓ

2026. AUGUSZTUS 22. SZOMBAT

15:30 **BEVONULÁS A TEMPLOMTÉRRE, közös térzene.**

16:00 **ÜNNEPÉLYES MEGNYITÓ**
a Művelődési Házban felállított rendezvénysátorban.

FELLÉPŐK:

- PECSVÁRADI IFJÚSÁGI FÚVÓSZENEKAR
- A BALATONFÜRED VÁROS KONCERT FÚVÓSZENEKARA
- PECS-GYÁRVÁROSI IFJÚSÁGI FÚVÓSZENEKAR
- DUNASZÉKCSŐI FÚVÓSZENEKAR
- PECS VÁROS MAZSORETT EGYÜTTESA ÉS TÁNCKARA

VENDÉGLÁTÁS:

- BÚFE
- KOLBICE
- LÁNGOS
- KÜRTÖSKALÁCS

 Szeretettel várunk minden zenészt, vendéget és érdeklődőt!

Logók: Helyi önkormányzatok és szervezetek

Helyi hírek

Az elmúlt hónap során restaurálásra került településünk I. világháborús emlékműve. A munkálatokat egy helyi lakos vállalta, a felmerülő költségeket pedig a Szekcsői Németek Nemzetiségi Önkormányzata állta.

Rekordszámú résztvevővel zajlott a II. Éjszakai Kalandtúra Dunaszekcsőn

Június 5-én immár második alkalommal rendezte meg a Dunaszekesői Gyermekekért Egyesület az Éjszakai Kalandtúrát, amely idén minden várakozást felülmúló érdeklődés mellett valósult meg. A tavalyi rendezvény sikere és a nagyszámú jelentkezés arra ösztönözte a szervezőket, hogy ezúttal több korosztály és különböző felkészültségi szint számára is izgalmas kihívásokat kínáljanak.

Ennek megfelelően a résztvevő csapatok három kategóriában nevezhettek. A legkisebbek számára egy rövidített túrakört alakítottunk ki, ahol játékos feladatok és élményszerű állomások várták őket. Ezzel szerettünk volna ízelítőt adni, valamint bevezetni a kis óvodásokat a kalandtúra világába, hogy már a legfiatalabbak is átélhessék a közös felfedezés, a csapatmunka és a játékos kihívások örömeit. Célunk az volt, hogy pozitív élményekkel gazdagodjanak, és kedvet kapjanak ahhoz, hogy a következő években már a hosszabb túrákon is részt vegyenek. A nagyobb gyermekek és családok a hagyományos túrakört teljesíthették, míg a legbátrabb, kihívásokat kereső csapatok egy kibővített pályán indulhattak, amely extra kitérőkkel és nehezített feladatokkal tette még izgalmasabbá az éjszakai kalandot.

Már a szervezés első pillanataiban éreztük, hogy az első év sikere után még többen szeretnének csatlakozni hozzánk. Arra azonban álmunkban sem gondoltunk, hogy végül 39 csapatot és közel 260 játékost köszönthetünk a rajtnál. A rekordlétszám is azt bizonyítja, hogy az Éjszakai Kalandtúra rövid idő alatt a térség egyik legkedveltebb közösségi programjává vált.

A verseny során a csapatoknak több állomáson kellett ügyességi, logikai és kreatív feladatokat megoldaniuk, miközben a kijelölt útvonalon is folyamatosan figyelniük kellett.

A túra során ugyanis rejtett feladatok és meglepetések is várták a résztvevőket, így a legszemfülesebb játékosok értékes extra pontokat szerezhettek. A kihívások nemcsak tudást és ügyességet, hanem együttműködést, kitartást és jó csapatszellemet is igényeltek.

Az idei rendezvény különlegessége az volt, hogy a résztvevők nemcsak Dunaszekcsőről érkeztek. A környező településekről, sőt Pécsről is neveztek csapatok, ami jól mutatja, hogy a rendezvény híre egyre messzebbre jut. Nagy öröm volt látni, hogy családok, baráti társaságok, fiatalok és idősebbek egyaránt részesei szerettek volna lenni ennek a különleges éjszakai élménynek.

Az időjárás sajnos nem volt kegyes a résztvevőkhöz. Az éjszaka folyamán többször is eleredt az eső, ám ez egy pillanatra sem szegte kedvét a csapatoknak. Sőt, az esős körülmények mintha csak tovább fokozták volna a versenyszellemet: a résztvevők mosolyogva, egymást biztatva teljesítették a távot és a feladatokat, bizonyítva, hogy egy igazi közösségi élményt néhány zápor sem tud elrontani.

A rendezvény sikere elképzelhetetlen lett volna a rengeteg önkéntes segítségével nélkül.

Hálás szívvel köszönjük minden állomásvezető, szervező, segítő és támogatónk munkáját, akik idejüket és energiájukat nem sajnálva járultak hozzá ahhoz, hogy a II. Éjszakai Kalandtúra ilyen magas színvonalon valósulhasson meg. Úgy érezzük, ez az esemény ismét bebizonyította, milyen hatalmas összefogásra képes a dunaszekcsői közösség.

Bízunk benne, hogy minden résztvevő felejthetetlen élményekkel tért haza, és jövőre ismét együtt vághatunk neki az éjszakának egy újabb kalandos túrán.

Dr. Boda Réka

(Dunaszekcsői Gyermekekért Egyesület)

Támogatóinknak köszönjük, hogy segítették a dunaszekcsői Éjszakai Kalandtúra létrejöttét!

Dunaszekcső Községi Önkormányzata

Kriegler Pékség Kft.

Prophyl Kft.

Prucsnál Balogh Beáta

Duna Gyöngye 2000 Mg Zrt

Már-Ka shop

PROPHYL

Ati Trans Autószerviz

Dunaszekcsői Gyógyszertár

Puncsos Cukrászműhely

Faller család

Heil Norbert - Heil Invest Kft.

Strasser Ivett E.V. (Flamingo & Ivi, Mohács)

Dunaszekcsői Coop bolt

Adó 1 %-ot felajánlók

Magánszemélyek

Iskolás hírek

Dinoszauruszok földjén jártak a szekesői kisdiákok

Felejthetetlen élményekkel gazdagodtak az első és második osztályos tanulók, akik a napokban a Pécsi Dino Parkba látogattak el. A gyerekek egy igazi időutazáson vehettek részt, ahol testközelből ismerkedhettek meg a millió évvel ezelőtt élt hüllők birodalmával.

A kirándulás egy hangulatos erdei túraösvényen indult. A fák között megbúvó kiállításon a legkisebb fajoktól kezdve a hatalmas óriásokig rengetegféle dinoszaurusz várta a kicsiket. A gyerekek ámulva figyelték a békés növényevőket és a félelmetes ragadozókat is. A legnagyobb sikert kétségkívül azok a makettek aratták, amelyek a modern technikának köszönhetően mozogtak, és élethű hangokat adtak ki, teljesen elvarázsolva a kis felfedezőket.

A tanösvény bejárása után a park hatalmas játszótérén folytatódott a program. A diákok óriásit buliztak a légvárban, kipróbálták a célbadobást, valamint pingpongoztak és tollaslabdáztak is.

A nap abszolút kedvence azonban a vízidodzsom lett. A medencében zajló önfeledt csaták során senki sem kímélte a másikat. A

játék annyira izgalmasra sikeredett, hogy – a szó szoros értelmében – többen sem úszták meg szárazon a kalandot. A vizes ruhák és a fáradtság ellenére a gyerekek hatalmas mosollyal az arcukon, élményekkel megrakodva tértek haza.

KÖZLEKEDÉSI VERSENY

Iskolánkban június 18-án rendeztük meg a hagyományos közlekedési versenyünket. A verseny az idei évben is zárórendezvénye volt az intézményünkben már évek óta zajló KEVE-programnak. Mint mindig, most is a Mohácsi Rendőrkapitányság volt segítségünkre a verseny lebonyolításában, valamint a KRESZ-tesztlapokat és a helyezettek ajándékait is ők biztosították. Ismét

Dunaszekesőn köszönthettünk Scherdán Arnold rendőr hadnagyot, a közlekedésbiztonság és balesetmegelőzés szakemberét.

Iskolánkból az idén 12 diákunk nevezett a versenyre, a 4., az 5., a 6. és a 7. osztályok tanulói közül. A hagyományoknak megfelelően a versenyzőknek kerékpáros ügyességi pályát kellett teljesíteniük,

és az elméleti tudásukról is számot kellett adni. KRESZ-tesztalapon bizonyíthatták, hogy mennyire ismerik a közúti közlekedés szabályait. A jó hangulatú küzdelemben rendkívül szoros verseny alakult ki, az élen végzetek esetében csak 1-1 pont döntötte el a helyezések sorrendjét. Mivel az idei évben a legkisebbek nem vettek részt a versenyben, nem volt nagy korosztályos különbség a versenyzők között, így egy kategóriában indult mindenki. Az elméleti és a gyakorlati eredményeket összesítve a következő helyezések születtek:

I. Sárközi Edwárd (6. osztály)

II. Kriegler Csenge (5. osztály)

III. Csanádi Márton (5. osztály)

IV. Balogh Mercédesz (6. osztály)

V. Babarczi Péter (5. osztály)

VI. Komáromi Kevin (7. osztály)

Reméljük, hogy ezzel a hagyománnyal is hozzá tudjuk segíteni tanulóinkat ahhoz, hogy biztonságosan lehessenek részesei a mindennapok közlekedésének, és a

szabályokat ismerve, alkalmazva ők is javíthassanak közlekedési kultúránkon. Ahogy a KEVE-program jelmondata tartja: „Közlekedjünk együtt, vigyázzunk egymásra!”

Treutz László

Egészségnap a dunaszekesői iskolában

Június 16-án iskolánkban sikeresen lezajlott az Egészségnap, amelyen valamennyi osztály aktívan és lelkesen vett részt. A program célja az egészséges életmód, a mozgás, a testi-lelki jóllét és az egészségtudatos szemlélet erősítése volt.

A tanulók csoportforgó keretében hét különböző állomást látogathattak meg. A nap során kipróbálhatták a gyerekjógát hangtálfürdővel, részt vehettek terápiás

lovas foglalkozáson és lovagláson, valamint megismerkedhettek az egészséges táplálkozás alapjaival, miközben közösen zabkását készítettek. Nagy érdeklődés övezte az elsősegélynyújtással és a segélyhívással kapcsolatos foglalkozást is. A résztvevők hasznos ismereteket szerezhettek a különböző rovar- és kullancscsípésekről, azok megelőzéséről és kezeléséről. A

mozgás sem maradhatott el: a tanulók ügyességi sportfeladatokban mérhették össze tudásukat, és a néptáncos táncház is remek hangulatban telt.

Az idei egészségnapon kiemelt figyelmet fordítottunk a mentális egészség megőrzésére is. A jóga és a hangtálas relaxáció lehetőséget adott a gyermekeknek a lelassulásra, a befelé figyelésre és a stresszoldásra. Emellett fókuszba kerültek a mindennapokban gyakran előforduló rolleres, kerékpáros és egyéb balesetek megelőzésének lehetőségei, valamint a helyes segítségnyújtás alapjai. A terápiás lovakkal való találkozás során a tanulók megtapasztalhatták az állatok nyugtató, bizalomépítő és fejlesztő hatását is.

Az Egészségnap változatos programjai nemcsak hasznos ismeretekkel gazdagították tanulóinkat, hanem

erősítették a közösségi összetartozást és a testi-lelki egészség fontosságának tudatosítását is. Köszönjük minden előadónak, segítőnek és pedagógusnak a közreműködését, valamint a diákok aktív részvételét, akik nyitottságukkal és lelkesedésükkel hozzájárultak a nap sikeréhez.

Besszer Erzsébet

Augusztus

Zöld sarok - Dr. Acél Csaba rovata

Új meteorológiai kifejezéseket tanulunk, amik közül a legújabb, a hőkupola! Ez a kupola borult ránk július végén és a jóslások semmi jóval nem kecsegtetnek, velünk marad még jódarabig. Régebben is aggattunk jelzöt a nyári hőségre, miszerint lehetett tikkasztó forróság, hőségiriadó stb.

Tudtuk – mert éreztük – hogy itt van, jelen van, szenvedünk tőle, de azt nem tudtuk, hogy meddig fog tartani. Ez így jó is volt, boldog tudatlanság – szólt a népi bölcsesség. Amit nem tudunk befolyásolni, azt el kell fogadni!

Azt gondoltuk, hogy egyszer majd csak vége szakad, tehát optimisták voltunk. A

mai, tudományos előrejelzések felérnek egy hosszútávú riogatással, a globális felmelegedés, ezen belül a Kárpát-medence érintettsége semmi jóval nem kecsegtet hosszú távon. Ez pedig maga a szorongás!

Kapjuk a jótanácsokat, a hűtött szobákat, hűtött italokat, a kevés mozgást, stb., de igazából nem vagyunk berendezkedve a hőség kivédésére és elviselésére, ráadásul ezt a kényelmet nem mindenki engedheti meg magának.

De ne sajnáljuk magunkat, erre a sajnálatra a növény- és állatvilág jobban rászorulna. A kukorica, a

napraforgó nem érik, hanem kisül, a természetes vízfolyások kiszáradtak, elapadtak, ahol pedig nincs víz, ott élet sincs!

A helyhez kötött állatok, mint pl. a fácánok, nyulak, de az őzek is, csak az általuk ismert „szülőföldet” ismerik, ha itt nem találják meg az életfeltételeket, elpusztulnak.

A csülkös nagyvad jobban tud- illetve tudna alkalmazkodni, ha nem találja meg az életfeltételeket, vándorútra indul. Évszázadok alatt, a berögzült ösztönük úgy működött, hogy akár száz kilométereket vándorolva kerestek és találtak is vizet, vagy friss táplálékot. A baj akkor kezdődött, amikor ezeket a távoli váltókat autópályák, országutak,

kerítések, mindenféle létesítmények torlaszolták el, lehetetlenné téve a vándorlásukat.

Nehéz optimistának lenni akkor, amikor a körülmények ennyire mostohák.

Már korábban is írtam arról, hogy víz nélkül nincs élet, a vizet pedig nekünk kell a vadászterületre kijuttatni. Lehet lajtos kocsival kihordani, itatókat feltölteni, de fúrt kutak telepítésére lehetett támogatást nyerni, van is erre szép példa, egy közeli vadásztársaságnál.

A hőséggel mit sem törődve elkezdődött az őzek násza, az üzekedés. Ezek szerint, a mostoha körülményeket a szerelem le tudja győzni! Van mit tanulni tőlük!

A hajlékony óriás: a bambusz történelmi és kulturális jelentősége az emberiség számára

Történelmi növények - dr. Kovács Iván rovata

A bambusz az emberiség egyik legrégebben ismert és legsokoldalúbb növénye, amely biológiai különlegességeivel, kulturális szerepével és történelmi jelenlétével egyaránt kiemelkedő helyet foglal el a világ növényei között. Több mint 1 462 faja és 115 nemzetség tartozik a bambuszok közé, amelyek a fűfélék (Poaceae) családjának Bambusoideae alcsaládját alkotják.

Biológiai sajátosságok és fajgazdagság

A bambusz a világ legkülönlegesebb növényei közé tartozik: óriási, fásodó szárú, örökzöld pázsitféle, amely akár 91 cm-t is képes nőni 24 óra alatt, bizonyos fajok pedig ennél is

gyorsabban fejlődnek. A legnagyobb bambuszok, például a *Dendrocalamus sinicus*, elérhetik a 46 méteres magasságot és a 36 cm-es átmérőt.

A bambuszok két fő növekedési típusa:

- csomós (clumping) – lassan terjedő, tömött bokrok,
- tarackoló (running) – gyorsan terjedő, hosszú föld alatti szárazakat növesztő fajok.

A bambuszok virágzása különösen ritka és kiszámíthatatlan: egyes fajok csak 12–120 évente virágoznak, gyakran egyszer életükben, majd elpusztulnak.

A bambusz történelmi szerepe és ősi jelenléte

A bambusz fosszilis múltja több tízmillió évre nyúlik vissza. A legkorábbi mikro- és makrofosszilis bizonyítékok az eocén és miocén időszakból származnak, különösen Kínából és Indiából, ahol ősi bambuszlevelek és száruk maradványait találták meg.

Az emberiség már az ősi időkben is használta a bambuszt: építésre (házak, hidak, állványzat), fegyverek készítésére (nyilak, íjak), mezőgazdasági eszközök gyártására, mindennapi tárgyak (kosarak, edények) előállítására, sőt írásra is: a kínai könyvek korai formái bambuszlapokra készültek, például a Szun-ce: A hadviselés művészete is ilyen hordozón terjedt el.

forrás: internet

A bambusz a kínai kultúrában, művészetben és hiedelmekben

A bambusz Kínában nem csupán növény, hanem szellemi szimbólum.

A „négy nemes növény” egyike (szilva, orchidea, bambusz, krizantém), amelyek a konfuciánus erényeket jelképezik.

Szimbolikája:

- Egyenesség és becsület – üreges szára az őszinteséget jelképezi.
- Hajlékonyság és kitartás – a szélben meghajlik, de nem törik.
- Hosszú élet és szerencse – gyakran szerepel újévi díszítésként.

A művészetben:

A bambusz a kínai festészet egyik leggyakoribb motívuma. A tusfestészetben a bambusz ábrázolása a művész technikai tudásának mércéje volt. A kalligráfia mesterei gyakran gyakorolták a bambuszlevelek és száruk megrajzolását, mert a növény formája kiválóan alkalmas a vonalvezetés tökéletesítésére.

A mindennapokban:

A bambusz a kínai építészetben, konyhaművészetben (bambuszrügy), zenében (fuvolák), sőt a harcművészetekben is jelen van (botfegyverek).

A bambusz megjelenése Európában és Magyarországon

A bambusz Európába a 17–18. században került be, elsősorban kereskedők és botanikusok közvetítésével, akik egzotikus dísnövényként hozták be a kontinensre. A 19. században már több európai botanikus kertben termesztették, és ekkor vált népszerűvé a kertépítésben is.

Magyarországon a bambusz a 19. század végétől dokumentáltan jelen van, elsősorban dísnövényként. A hazai klímán

főként a *Phyllostachys* és *Fargesia* nemzetség fajai élnek meg, amelyek fagyűrőbbek és alkalmasak a mérsékelt övi környezethez. Bár nem őshonos, ma már sok kertben és arborétumban megtalálható, például a vácrátóti Nemzeti Botanikus Kertben.

A bambusz kulturális és gazdasági jelentősége napjainkban

A bambusz ma is rendkívül fontos: építőanyagként (fenntartható, gyorsan megújuló), papírgyártásban, textiliparban (bambuszrost), gasztronómiában,

környezetvédelemben (talajmegkötés, szénmegkötés). A gyors növekedés és a sokoldalú felhasználhatóság miatt a bambusz a fenntartható jövő egyik kulcsnövénye lehet.

A bambusz több mint növény: kultúrák formálója, civilizációk szolgálója és a természet egyik mérnöki csodája. Biológiai különlegességei, történelmi szerepe és kulturális jelentősége miatt az emberiség egyik legfontosabb növényi társa volt és marad a jövőben is.

Salamon Gábor a hajóskapitány

Gábor 1962. október 17-én született egy hajós családba. Nagyapja hajós, ill. halász volt, édesapja hajógépészként dolgozott a „Baross Gábor” nevű teherhajón. Gyerekként a nagyapja gyakran vitte magával a rezéti halásztanyára, ahol testközelből ismerhette meg a halászok mindennapjait, édesapja pedig a hajóra vitte magával, ahol a hajósok életét élhette. A Duna szeretete így már gyerekkorában beléivódott. Nem volt kérdés, hogy az általános iskola elvégzése után hová megy továbbtanulni: Budapesten, a Hajózási Szakközépiskolában érettségizett. Ezután elkezdett dolgozni, de tanulmányait nem hagyta abba. Hadnagyi, majd kapitányi iskolát végzett. Folyamatosan képezte magát, megszerezte a teljes Dunára, a csatornára, a Majnára, majd a Rajnára is a képesítéseket. Szakmája csúcspontja az a több mint tizenkét év volt, amit személyhajókon töltött második, ill. első kapitányként. Amikor szeretett faluja

mellett ment el a hajóval, mindig a hajókörttel köszöntötte a szekesőieket.

Hajós kollégái is felnéztek rá, hiszen ő volt az „öreg tapasztalt kapitány” a faluban, így a fiatalabbak rendszeresen tőle kértek segítséget, amit mindig szívesen meg is tett. Ő volt az, aki pályafutása során egy havariát, azaz hajós balesetet sem okozott. Szakmájának nagyon nagy ismerője volt, aki lelkesen gyűjtötte a régi hajós emlékeket.

Szenvedélyesen kutatta a falu hajós múltját. Évekig rendszeresen járt

anyagot gyűjteni a mohácsi múzeumba, ill. a pécsi levéltárba. Nagyon sok hajózással kapcsolatos tárgyi anyagot gyűjtött össze.

Nevéhez fűződik Eilingsfeld János hajóskapitány még megmaradt hagyatékának összegyűjtése, rendezése.

A kutatómunka eredménye lett a két helytörténeti könyv. „Dunaszekcsői életképek” és „A mi Dunánk emlékezete”.

Igazi lokálpatrióta volt. Az utóbbi időben Lugio ill. Florentia történetébe kezdte beleásni magát.

Rengeteg szakirodalom olvasása, ill. több évi kutatómunka eredményeként lerajzolta és leírta, hogyan nézhetett ki a szekcsői erőrendszert, a későbbi vár.

Rendkívül sokoldalú, gyakorlatias ember volt. A problémák megoldásánál mindig a „Többet ésszel, mint erővel” elvet követte.

Tudatosan készült a nyugdíjas évekre. Nagyon sok terve volt, de ezek már nem valósulhattak meg.

Gábor, nyugodj békében!

A 2026-os zenetábor Balatonszárszón

Hangszín - a Dunaszekcsői Fúvószenekar rovata

Idén már 9. alkalommal rendeztük meg zenetáborunkat Balatonszárszón. A június 29-től július 3-ig tartó ötnapos nemzetiségi zenetábort a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a Dunaszekcső Községi Önkormányzat támogatásával tarthattuk meg. Ezúton is köszönjük! Emellett pedig hálával tartozunk a táborban résztvevő 10 diák szüleinek és a Dunaszekcsői Fúvósok Egyesületének a további támogatásokért és a sok segítségért. Idén, a szokásostól eltérően lazább hangulatban telhetett ez a pár nap, hiszen a Nyárköszöntő koncertünkre a tábor előtti szombaton került sor, nagy sikerrel. Kijárt a megérdemelt

pihenés az elmúlt 1 év fáradozásai után. Fogadják szeretettel beszámolóinkat!

Hétfő reggel két dunaszekcsői kisbusszal indultunk útnak. Szokásos pihenő Iregszemcsén, majd ebédre meg is érkezünk a szálláshoz. Kellően forrónak indult a hét, a délután első fele csendespihenővel telt, ezután pedig célba vettük a jó öreg Magyar Tengert. Az alacsony (55-60 cm-es) vízállás és a víz melegsége sem vette el a kedvünket a fürdéstől, legalább az idő és a hangulat felhőtlen volt. A nagy melegben nem bírtuk sokáig,

viszonylag korán (fél 6 felé) visszatértünk a szállásra. Szabad foglalkozás után 7 órakor vacsora. Aztán bátorkodtunk megkérdezni: „Idén is megyünk esti fürdőre?” Persze nem lehetett nemet mondani, szerencsére 2 kísérőnk bátran vállalta a felügyeletet a vízben. Fiatal korunk ellenére óvatosan bántunk egymással: volt, aki többet volt víz alatt, mint felette. Nagyon jól szórakoztunk, de sajnos már korán, 10 óra felé vissza kellett menni a szállásra, ahol azzal fogadtak minket, hogy „csendben legyetek, a másik táborozó csapat aludni szeretne”, – ők egy röplabdás lánycsapat volt, de miután az emeletről hangokat hallottunk, így nem okozott problémát az éjszakai halk beszélgetés. Közben, mivel többünket is érdekelt a foci VB, nagy izgatottsággal ültünk a tévé előtt. Na meg a szotyí! Az jól fogyott, csak kevés volt. Másnap be is táraztunk belőle. Ki a sósat, ki a sótlant szereti. A héját egy pohárba gyűjtöttük. Többször kellett üríteni.

Kedden igyekeztünk reggeli után minél hamarabb elhagyni a szállást, hiszen a kibérelt József Attila Művelődési Házban megtartottuk első próbánkat, és a színpadot, ahol gyakoroltunk, még be kellett rendeznünk. Mivel idén újak, leendő tagjaink is velünk tartottak a táborba, elővettük a régebben játszott számokat is. Szólamprobákkal és német nyelvű daltanulással volt színesebb a próba.

Készítettünk néhány csoportképeket is a pályázathoz. Szünetben tízóraira jégkrémet kaptunk, ami nagyon jól esett a nagy melegben.

A délutáni fürdést nagyon élveztük, a kiadós lubickolás után jól esett a vacsora. El is fogyott mind! Este szintén fürdőzés vette kezdetét a naplementében. Az éjszaka kezdetén az Attila által bemutatott számos játékot játszottunk, amibe beszálltak a felnőttek is, újoncként Lackó. Természetesen ő volt a nagy legyőzendő ellenfél, bár nem volt nagy vetélytárs, mert tökutolsó lett. De persze tét nélkül nincs semmi, előre megbeszéltük, hogy aki veszít, az fut egy kört a panzió körül. Egy frászt! Milyen egy kört?! Mindjárt kettőt! Reggeli után!

A szerda reggeli futás elmaradt, de „ami késik, nem múlik” – tartja a mondás. 2. napi próbánkat tartottuk meg délelőtt 9-től délig. Szünetben szintén jégkrém, majd ebéd. Utána jóhangulatú beszélgetések és a délutáni fürdés – már aki nem aludt éppen. Amikor jöttünk fel, útközben összefutottunk a „jó alvókájú felnőtt madárral”, aki épp a felkerekedő szélben indult úszni. Aztán mivel a vacsora nem mindenkinek volt ínyére (borsófőzelék virslivel), ezért néhányan étterembe mentünk „pénzt költeni” az egyik kisbusszal. Jól meg is beszéltek, hogy majd utána elmegyünk fagyizni, de jött a vihar. Óriási szél és kiadós zápor kerekedett, még jó, hogy fedett helyen voltunk, nem áztunk meg. Nem úgy, mint Rebekáék, akik másfelé indultak gyalog és hazaig szaladhattak. Úgyhogy a fagy helyett palacsinta lett, de az is jó volt! Kinek maradt pénze? Persze mindenki hozott bőven! Az esti fürdés elmaradt, mert jól lehűlt a víz, és később újra rázendített, de azért jól eltöltöttük az estét. Meccsnézéssel, és persze volt, aki még ezek után is megéhezett, az Éva néni és Zsuzsi néni által bekészített „túlélő-csomag” mindig jól jött.

A szendvicsek, hazai ízek mindenki ínyére voltak! Volt ismét a számos játék, ahol most Gréti veszített, így már ketten futhattak.

A csütörtök délelőtt a régi-új számok gyakorlásával telt. Mivel több próbánk már nem volt, ki kellett pakolnunk a termet, miután pedig ebédhez készülődtünk. Az volt megbeszélve, hogy délután lesz még egy nagy fürdés, majd pedig vacsora után vetélkedő veszi kezdetét. De hát Lackót szerencsére nem volt nehéz meggyőznünk arról, hogy cseréljük meg a két programot, hogy még lehessen egy utolsó esti fürdés a Balatonban. Úgyhogy a délutáni készülődés után eljött a 4 kör futás ideje a panzió körül (hogy hogyan lett 2-ből 4, azt ne kérdezze senki!), amihez szolidaritásból Dalma és Gergő is csatlakozott. Ezután pedig jöhetett a vetélkedő. Lackóval és Attilával, mint „házigazdák”, 5 fős zsűrivel, vicces és érdekes kérdésekkel, ötletes feladatokkal és egy kis mozgással. Volt ott minden! Dalfelismerés, dal előadás, zenei kvízkérdések, mutogatós játékok, puzzle, kottatartó-hajtogatós játék, kő-papír-olló verseny, fej felett víz-átöntős játék, és nem maradhattak el az idegesítően „vicces” kérdések sem. De azért jó volt!

A 2 csapattal mind jó élményekkel gazdagodtunk. Egyesek szerint főleg azért, mert „mi nyertünk”. Így vagy úgy, de az esti fürdőzés élményét nem válthatja fel semmi. Ment a harc a

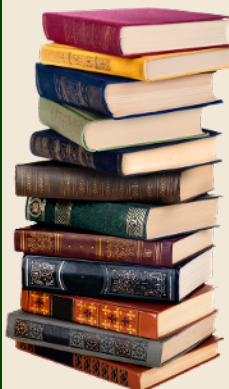
vízben és a víz alatt, de miután az egyik úszószeműveg víz alá merült és nem találtuk meg, már óvatosabbak voltunk. Kapóra jött Lackó vízálló telefontokja, amibe a fülbevalókat, nyakláncokat és egyéb ékszereket be tudtuk tenni. Kellemesen elfáradtunk a nap végére, de azért maradt még energiánk „számosat” játszani – már szigorúan tét nélkül.

A hosszú éjszaka után péntek reggel „kellően kipihenten” ébredtünk. Pakolás, reggeli, és egy közös fotó után utnak indultunk. Iregszemcsén megálltunk, Bátaszéken ebédeltünk, majd mindenki hazatérhetett szeretett otthonába.

Úgy érezzük, az idei zenetábor is nagyon hasznos volt, csapatunkkal jól összekovácsolódtunk. Reméljük még sok alkalmunk lesz megrendezni, akár itthon, akár Balatonszárszón. Hatalmas köszönettel tartozunk Hermann Józsefnek a szervezésért, Hermanné Márcz Éva elnök asszonynak a pályázat megírásért, és hogy minden nap összefogták és koordinálták a csapatot. Nagyon köszönjük a kísérő felnőtteknek is, akik idén is ott voltak velünk a táborban, segítve a diákok és a zenekar fejlődését, továbbá minden felügyeletét! Valamint, aki nélkül el se mentünk volna, köszönjük a mindennapos szakmai segítségét és buzdítását karnagyunknak és zenetanárunknak, Alföldi Balázsnak.

Könyves sarok

Még javában nyár van, tikkadozunk a kánikulában, sok folyadékra van szüksége a szervezetünknek. Augusztusi könyvajánlómban ezért a

„Gyógynövényes üdítőitalok gyűjteménye”

című kiadványt választottam, amiben sokféle egészséges, természetes szomjoltót találhat az érdeklődő.

A könyv olyan recepteket mutat be, melyek otthon is könnyen elkészíthetők, az alapanyagok viszonylag egyszerűen beszerezhetők. A boltokban ma már finomabbnál-finomabb italok kaphatók, de ha megnézzük az összetevőket, nem biztos, hogy szervezetünk épülését és egészségünk fenntartását szolgálják. Úgy

gondolom, egészségünk érdekében mindenképpen megéri kreatívnak lennünk!

Szeretettel várok mindenkit a könyvtárba!

Schmidt Gabriella
könyvtáros

Az Egyszer volt... meseíró pályázat általános iskolás korosztály 1. helyezett alkotása

Marci és a bűvárkodás

írta Dóczi Gábor

Marci nagyon szeretett volna bűvárkodni. Lefekvés előtt is erre gondolt és utána is erről álmodott. Álmában kiskutyájával, Rex-szel egy tengeralattjáróban utazott. Nagyon sok érdekes dolgot láttak. Egyszer csak felfedeztek a tenger aljában egy kincses ládát. Marci úgy döntött, hogy közelebről is megnézi. Felhúzott egy bűvárruhát és oda úszott a ládához. Rexnek nem volt bűvárruhája, ő addig a tengeralattjáróra vigyázott. Nagyon sok kincs volt a kincsesládában. De Marci nem mert kivenni belőle semmit.

- Biztos valami kalózá lehet. Kár, hogy nincs nálam a fényképezőm, hogy

lefényképezhessem. Senki se fogja elhinni nekem, hogy micsoda kincseket láttam.

A láda mellett talált egy kagylót, amiben egy szép gyöngy volt. Úgy döntött, hogy ezt magával viszi, majd ezt megmutatja a barátainak. Marci azért kicsit félt egyedül a tengerben. Főleg, amikor meglátta a hatalmas bálnákat.

De a bálnák nem bántották, hanem róla beszéltek. - *Milyen bátor ez a Marci, nem sok gyerek merne egyedül lejönni a tengerbe.* Marci hallotta ezt, és már nem is félt annyira. Eközben egyre több tengeri állattal lopakodott Marci közelébe. Mindegyik arról beszélt, hogy milyen bátor ez a kisfiú.

A kicsi csikóhal is Marciról beszélt az apukájának. - *Egész közel úsztam hozzá és nem ijedt meg tőlem. És nem is akart bántani, csak úgy nézett rám, mint aki még sose látott csikóhalat.*

-*Mert szerintem még soha sem is látott-mondta az apukája.*

A teknősök is a fiúról beszéltek. - *Nagyon bátor ez a fiú.* - Marcinak hívják. *Szerinted máskor is eljön majd?* - *Szerintem igen, látszik, hogy nagyon tetszik neki a tenger.*

- *Ha legközelebb is eljön, akkor közelebb megyek majd hozzá. Szeretnék barátkozni vele. Biztos sok érdekességet tudna nekünk mesélni.* - *Igen, én is szívesen barátkoznék vele, de nem akarom megijeszteni.*

Miközben Marci visszafelé úszott, egy csapat bohóchallal találkozott. Egészen közel úsztak hozzá és közelről nézegették. A tengeralattjáróig követték, ahol Rex már nagyon várta. Ugatva ödvözölte gazdáját és már alig várta, hogy induljanak vissza. Nagyon féltette Marcit, félt, hogy valami baj történik vele itt lent a tengerben.

A polip aki a kincseket őrizte azon gondolkodott, hogy-hogy nem vitte el Marci a kincseket. Olyan sok bűvár járt már itt, akiket alig tudott elijeszteni a ládától. Most is ott bújált a hínárok között, arra várva, hogy mikor ugorhat elő. De Marci csak megnézte a kincseket és egyet se vett el. - *Hihetetlen, csak egy kagylót vitt magával, amiben egy gyöngy volt. De a sok csillogó aranyat itt hagyta. Lehet, nem is udja, hogy ezek milyen sokat érnek?*

Egy kicsi rákocska is ezt kérdezte a papájától, hogy miért nem próbálta elvinni magával Marci a sok kincset. Az öreg rák így felelt:

- Mert becsületes. Nem az övé volt a kincs és így nem is akarta elvinni. Ahogy minket se akart bántani, nem azért jött. Jó lenne, ha csak ilyen becsületes, jó emberek jönnének ide a tengerbe. Akkor nem kéne féltünk az élőhelyünket se

A tengerben még solkáig emlegették Marcit. Szinte mindenki várta, aki hallott róla, hogy újra visszajöjjön..

képek: little dutch

„Mohácsnál győzni fogunk”?

Tév/hítek - ifj. Kulutác Zoltán rovata

A mohácsi csata 500. évfordulójához közeledve, márcsak a geográfiai közelség miatt sem mehetek el az esemény megemlézése nélkül. Nem tudom, mennyire köztudott, de az elmúlt 1-1,5 évben tanulmányok, cikkek, gyűjtemények és könyvek tucatjai jelentek meg a témában, a Youtube-on minimális keresgélés után kerekasztalbeszélgetések, interjúk és előadások sokasága lelhető fel, amelyekben az ütközet előzményei, körülményei, okai és következményei gondosan, a legújabb kutatási eredmények figyelembevételével kerülnek kifejtésre. Továbbá a nyár során kerül(t) a mozikba a Mohács-Világok harca című, a Rubikon magazin által készített dokumentumfilm is.

Úgy határoztam, hogy ennek alkalmából olyan irányba indulok, ahova tisztességes társadalomtudós nem merészkedne, a „mi lett volna ha” világába. A történészek, régészek ugyanis nem szívelik a feltételezéseket, vágyálmokat, melyeket gyakran valamely ideológiai vonulat alátámasztásaként alkalmaznak.

Én azonban még csak történetíró sem vagyok, ennek megfelelően pedig megengedhetem magamnak, hogy elágazódáshoz érkezve a járatlan útra

térjek. Két kérdésre próbálok meg koncentrálni, egy esetleges magyar győzelem lehetőségére, illetve egy vereségre, amelyek más következményekkel járnak, mint a valóságban. Az elsőt megválaszolni a könnyebb, mert szinte lehetetlen volt, hogy győztesen távozzunk a csataterőről. A magyar erők ugyanis több komoly hátránnyal érkeztek az ütközetbe.

Először is ott van a szembenálló seregek nagysága. Jelenlegi ismereteink szerint a magyar oldalon 25 000 - 27 000 ember állt, míg a törökök olyan 50 000 - 60 000 emberrel (plusz segéderők, kíséítő alakulatok) érkeztek Mohács alá/mellé/környékére. Főleg ez utóbbi szám változott meg az elmúlt évtizedek során, iskolai történelemkönyveimben még 100 000 körüli becslés szerepelt, amely a XX. század közepének álláspontját adta tovább. A pontosabb adatok annak köszönhetőek, hogy a török levéltárakat ma már a külföldi kutatók is szabadon látogathatják.

A másik hátrány pedig a magyar katonai vezetés hiányosságai. Az, hogy a megbízást elvállalni sem akaro Tomori Pál kalocsai érsek vezette erőinket, már önmagában felvet

kérdéseket. Tomori évek óta a déli végek védelmével volt elfoglalva, ugyanakkor nem rendelkezett tapasztalattal egy ekkora nagyságú sereg irányítására. Akadtak nemesek, akik fiatalabb korukban és jobb egészségügyi állapotban nemegyszer összecsaptak betörő oszmán csapatokkal és egy-az egy elleni küzdelemben is kimagaslottak. De ők sem vezettek komoly katonai erőket.

Igazság szerint az 1490 és 1521 közötti időszak, amikor viszonylagos béke honolt a Magyar Királyság és az Oszmán Birodalom között (bár betörések, portyák továbbra is előfordultak) lehet, hogy jó volt az ország lakosságának, de nagyon sokat ártott a katonai készülésnek. Az oszmánok ezzel szemben folyamatosan háborúban álltak, ha nem a Balkánon, akkor Egyiptomban, ha nem a Perzsa fronton, akkor a Földközi-tengeren.

Segített volna, ha Szapolyai János időben megérkezik Mohácshoz? Nos, mint évtizedeken át tanultuk, a vajda és 15 ezer fős serege szándékosan késle le az ütközetet. Ma már a történészek sem egységesek a kérdésben. Vannak, akik szerint egészen egyszerűen nem lehetett Erdélyből hamarabb Mohácshoz érkezni. Legalább is nem akkora sereggel, amennyit ő össze tudott szedni és amely befolyásolhatta volna az összecsapás menetét. Ráadásul a sokat emlegetett 15 000 fős sereg ma már túlzónak tűnik. Szapolyai körülbelül 5000 katonával mozgott keresztül az országon, ez az erő aligha lett volna elég egy győztes csatához.

Az augusztus 28-án tartott királyi haditanács pontosan tisztában volt a nehézségekkel és a jelenlévők egy része az összecsapás elhalasztása és az elvonulás mellett érvelt. Többek között Tomori Pál is. Szintén ezen az állásponton volt levelében a jelen nem lévő, későbbi horvát-szlavón bán, az 1525-ben ostrom alatt álló, Jajca várát felszabadító Frangepán Kristóf is, aki ugyanebben a levelében 5000 fős sereget ajánlott fel erősítésként. Sőt, nemcsak Szapolyai és Frangepán volt úton, de ekkortájt ért Győr környékére egy segítségül küldött, becslések szerint 8-10 ezres cseh-német

zsoldosero is. Ugyanakkor a déli országgrészen birtokkal rendelkező nemesek és a jelenlévő katonák többsége a csata mellett kardoskodott. Fennállt a lehetősége annak, hogy elvonulás esetén, ezek egy része táborot bont és elhagyja a királyt. Tehát a csata vállalása mondhatni kényszer hatására történt.

Széky Bertalan: II. Lajos holttestének megtalálása, forrás: internet

A második kérdésem megválaszolása érdekében tegyük fel, hogy Szapolyai és esetleg Frangepán- bár kisebb erővel- időben megérkezik. Egy 35 000 fős sereg sem lett volna elég a győzelemhez. A török erők nem csak nagyobbak és tapasztaltabbak voltak, de tábori tüzéségük majd a négyszeresét tette ki a mienknek. Amihez viszont elég lehetett volna, az a vereség mérséklése. Tudjuk, hogy a király halálát az okozta, hogy menekülése során nem állt rendelkezésére a testőrsége, mert azt az erőt Tomorinak már be kellett vetnie, és ekkorra a magyarok nem rendelkeztek tartalékokkal. Ha Szapolyai jelen van az ütközetben, akkor minden bizonnyal ő fordul a török ellen és a testőrség II. Lajos mellett marad. Több katonával a csatában, nincs gyors összeomlás, ami a magyar erők kétharmadának halálához vezetett. Ha pedig nincs összeomlás, akkor a magyar nemesség és főpapság sem marad olyan magas számban a csatatéren, sőt a király kimenekítése is sikeres.

És itt van a lényeg. 1241-ben a muhi vereség során a magyar erők több mint 60%-a holtan fekvő, mellettük pedig nemesek, főpapok (két érsek és három

püspök) és az arisztokrácia (például Dénes nádor) több tagja. Ugyanakkor IV. Béla sikeresen lett kimenekítve és bár a mongolok egészen Trau váráig (a horvát tengerpartig) üldözték, nem sikerült elfogniuk. Ezzel pedig az ország vezetése sem omlott össze. Muhi után nem volt fejtelenség, nem volt lázadás a király ellen, nem volt semmiféle polgárháború.

Than Mór: a Mohácsi csata, forrás: internet

Ezzel ellentétben a mohácsi csata után az országnak nem volt vezetése, a királynő a koronával és a kincstárral azonnal elmenekült Budáról és mivel a főnemesség holtan feküdt, nem volt senki, aki az ellenállást irányíthatta volna.

Nem sok mindenben lehetünk biztosak egy "mi lett volna ha" szcenárió esetében, de azért néhány feltételezést megengedhetünk magunknak. Először is amennyiben II. Lajos életben marad, akkor az oszmánoknak lett volna tárgyalási partnere. A török erők felérték és bevonultak a magára hagyott Budára.

Szulejmán 13 napon át várt arra, hogy érkezzen valaki, akivel tárgyalhat. A magyar oldalon uralkodó káosz miatt, azonban erre nem került sor. Szeptember 24-én a szultán erői kifosztották és felgyújtották Budát és Pestet, majd kivonultak az országból. Budát mindössze 1541-ben foglalták el véglegesen, egészen addig Szulejmán abban reménykedett, hogy talál egy együttműködő uralkodót vagy főnemest. (A valóságban ez lett Szapolyai, aki azonban nem volt elég erős ahhoz, hogy

saját erőből ellent tudjon állni I. Ferdinándnak)

Az én feltételezésem szerint egy vesztes csata után, Buda még a zsoldosok segítségével sem lett volna megvédhető. A királyi pár és az udvartartás valószínűleg visszavonul Pozsonyig, majd azonnal követet küld Szulejmánhoz. A szultán feltételeinek elfogadása után, a török kivonul az országból.

Figyelembe véve, hogy a valóságban a törökök nem foglaltak el egyetlen várat vagy régiót sem, lehetséges, hogy a békét kizárólag a kincstár bánta volna. A déli végvárrendszer fontosabb pontjai (Nándorfehérvár, Pétervárad) ekkor már amúgy is a török kezén voltak.

Felépíthető lett volna egy új hadsereg, egy törököt feltartóztatható katonai erő? Aligha. Ne feledjük, a valóságban 1529-ben és 1532-ben is hadjárat indult az ország ellen és meg sem próbáltunk nyílt csatában megütközni. Először is nem rendelkezünk elég mozgósítható katonával. Még a Mohácsnál harcoló erők több mint fele is zsoldos volt, akiket külföldi támogatásokból, illetve a nemesek saját tárcájából finanszíroztunk. A jelenlévők közül mintegy 7000-9000 külföldi volt, mert a magyar mozgósítási és logisztikai rendszer nem tette lehetővé, hogy a szükséges időre több katonát toborozzunk.

Hallottam olyan becslést, amely szerint a Magyar Királyság a legoptimálisabb esetben képes lett volna 60 000 - 70 000 katona kiállítására. Ugyanakkor sem a pénz, sem az élelem, sem a fegyverek nem álltak rendelkezésre egy ekkora erő felszerelésére és ellátására. Azt is érdemes szem előtt tartani, hogy ha ez az erő nagyobb vereséget szenved, akkor nincs több tartalék. És akkor még meg sem említettem a pénzügyi oldalt.

Az 1520-as évek elejére a magyar katonai költségvetés mintegy 60-65%-a ment el csak a végvárrendszer védelmére. És emellett azért még fizetni kellett pl Erdély védelmét, illetve a

nyugati várak sem maradhattak üresek. A korona ekkor már bányákat zálogosított, vagyonekat kobzott és folyamatosan külföldi pénzügyi segítségért folyamodott, hogy képes legyen finanszírozni a védelmet. Ekkortájt az Oszmán Birodalom éves bevétele több mint hússzor akkora volt, mint a Magyar Királyságé. Egyetlen hadjáratra több pénzt tudtak fordítani, mint a magyar kincstár teljes éves bevétele. Gyakorlatilag elképzelni sem lehet egy olyan eseménysort, amelyben képesek lettünk volna huzamosabb ideig ellenállni az Oszmán Birodalomnak.

Dr Kincses Ferenc: Mohácsi csata, forrás: internet

Ez ugyanakkor korántsem jelezni azt, hogy meghódítottak volna, hiszen a teljes Magyar Királyság soha nem került török uralom alá. Ezt sok történész azzal magyarázza, hogy Magyarország volt az oszmán akciórádiusz határa. Egyszerűbben ez annyit jelent, hogy mire az oszmánok összeszedtek annyi katonát, ellátmányt, lovakat, lőszert etc amennyi szükséges volt egy hadjáratához, majd a Balkánon keresztül felvonultak, csak limitált idejük maradt hadi cselekményekre. Altalában Kasim napja (november 8.) volt az a határidő, amíg be kellett fejezni a hadműveleteket. Ezután mindenképpen vissza kellett vonulniuk, hogy még a tél beállta előtt visszatérjenek a birodalom magjába.

Amennyiben II. Lajos életben marad, akkor nincs polgárháború, hiszen Szapolyai nem lázad fel a legitim uralkodó ellen és az országnak nem lett

volna két királya. Figyelembe véve, hogy a Jagelló dinasztia uralma ellen 1491 után nem szerveződött fegyveres ellenállás, arra a következtetésre jutottam, hogy ez a helyzet aligha változott volna Mohács után sem. A magyar nemesség ekkor már évszázadok óta harcolat folytatott a törökkel, példát hozni is nehéz olyan főúrra, aki együttműködött volna velük, olyat meg nem is találtam, aki ezt a keresztény európai országokkal vagy az aktuális magyar királlyal szemben kísérelte volna meg.

Egy mohács melletti kisebb vereség tehát feltételezhetően nem vezetett volna az ország három részre szakadásához. Buda idővel elesik - a török katonai, gazdasági fölénye kikezdehetetlen és Nándorfehérvár 1521-es elfoglalása óta egyik fő célpontjuk -, és a központ áthelyeződik Pozsonyba, ahogy történt a valóságban is, esetleg Kassába, mely közelebb volt a Lengyel Királysághoz, melyet ekkor a szintén Jagelló-házi I. Zsigmond, II. Lajos nagybátyja uralt. A reformáció ugyanúgy teret foglalt az országban, viszont a szigorúan katolikus Habsburgok nélkül, nem lett volna a velük szembenálló erők egyik támaszává. Egy elfogadóbb, toleránsabb Jagelló királyságban, talán nem is a harcos kálvinista hit terjedt el, hanem a békésebb lutheránus. Erdély nem válik török hűbéressé, viszont éppen ezért többször meg kellett volna bírkóznia török és tatár betörésekkel.

És egy apróság a végére. II. Lajosnak a csata idején ugyan nem volt utódja, ugyanakkor egy mindössze 20 éves uralkodóról beszélünk. A Jagelló dinasztia évtizedekig, talán évszázadokig állhatott volna az ország élén, kívül tartva minket a Habsburg érdekszférából.

Nem sok mindent lehet biztosra venni (nem is szabad), de nehéz elképzelni olyan kimenetelét a mohácsi csatának, amely nagyobb csapást mért volna a kora újkori Magyarországra, mint ami a valóságban történt. Az elesett katonák és nemesek, főpapok száma nagy ártalom volt az országnak, de az igazi

veszteséget a király halála jelentette. Személyében az ország elveszítette a fókuszpontját és legitim vezetőjét. Ez vezethetett a későbbi belső konfliktusokhoz, melyeket az utókor oly sokszor, oly felnagyítva tárt a nagyközönség elé, hogy a "torzsalkodó nemesség", a belső harcok által meggyengített Magyarország képe megkérdőjelezhetetlenül bevésozott az egymást követő generációk fejébe. S végül így lehetett - szabadon átköltve - "hungarus hungaro lupus", a magyar magyarnak farkasa.

Orsolya Petri Soma: Perényiné a mohácsi csata után összeszedeti a halottakat, forrás: internet

Magyar kiskertek kedvence: RÉZVIRÁG (ZINNIA)

Virágszirmok - Treutz Éva rovata

A rézvirág a hagyományos vidéki kertek egyik legkedveltebb egyházi virága. Európába - így hazánkba is - Mexikóból került be a XIX. század első felében, majd az idők során a kertészetekben számos hibridjét állították elő. A virágai a krémfehértől a skarlátpirosig rengeteg színben pompáznak kora nyártól késő őszig.

A rézvirág gondozása meglehetősen egyszerű, nem igényel sok törődést, de pár dologra érdemes odafigyelni. Mindenképpen napos helyre ültessük, laza, tápanyagdús talajba, ahol a jó vízelvezetés biztosított.

Vetési ideje szabadföldbe a tavaszi fagyok elmúltával optimális, de szakaszosan vetve hosszabb ideig gyönyörködhetünk a virágaiban. Öntözni mérsékelten szükséges, leginkább a forró nyári időszakban. A melegeket jól bírja.

Az első virágzás után érdemes visszavágni, ezzel biztosítjuk a további virágzást, valamint jobban fog bokrosodni és erősödni is ez által a növényünk.

Sok más virággal egyetemben a rézvirág is ellenállhatatlan nektárforrás a lepkéknek és szendereknek, továbbá vágott virágként is sokáig szép marad a vázában.

Az elnyílt virágokból könnyen gyűjthetünk magot a következő évi palántaneveléshez, hogy minden nyáron újra és újra megtölthessük vele színekkel a kertet.